

Actorii tineri în prim-plan

Stagiunea care se încheie a pus pare-mi-se Teatrul „Bulandra” la locul pe care-l merită. L-a readus în atenția publicului. Atât prin activarea excepționalului său colectiv artistic, cât și prin structura sa repertorială, în care — de la *Transplantarea inimii* și *Harfa de iarbă* la *Strigoii* și *Leonce și Lena* — apar strins legate împlinirea exigențelor tematiche de ambiția actului de cultură. Alături de mari personalități consacrate, teatrul a așezat pe primul plan al stagiunii sale o echipă proaspătă, de tineri. În *Leonce și Lena*, sub îndrumarea lui Liviu Ciulei, aceștia au adus instituției unul din marile sale succese, confirmat și peste hotare cu ocazia turneului întreprins în Italia și Germania.

Relația autor-regizor-interpret a funcționat anul acesta perfect. În ceea ce mă privește m-am bucurat să pot răspunde solicitărilor a două texte din tezaurul clasic — *Strigoii* și *Leonce și Lena* — în regia a doi maeștri: Marieta Sadova și Liviu Ciulei.

În substanța lor, profund actuale și moderne, în cel mai bun înțeles al cuvintului, aceste spectacole mi-au întărit convingerea că *Revizorul* de Gogol — la care visez de multă vreme — ar putea acoperi, în continuare, cerințele culturale și artistice pe care teatrul nostru ține să le împlinească. Spectacolul proiectat de Grin Teodorescu era menit să răspundă acestor ambiții. Plecarea lui ne-a silit să-l aminăm, dar sint convins că simbulrele concepției sale se va păstra. Și mă voi strădui s-o respect; să aduc astfel omagiul meu acestui om de teatru care ne-a părăsit mai devreme decît ne așteptam.

M-a pasionat și experiența Teatrului „Tănărăică” cu spectacolul *9 și jumătate*. E un gen de spectacol care a întrunit de asemenea adevărată atenție publică variată și larg. Îmbinare

ingenioasă a cuvintului cu muzica și dansul, acest gen de spectacol a reușit în adevăr, să realizeze un contact nesofisticat cu spectatorul însetat de o comunicare mai directă cu arta noastră. Și aș fi tare bucuros să continui formula. La sfîrșitul anului trecut am avut posibilitatea unei prețioase certifi-cări a conduitei mele artistice: premiul „Amfora” oferit de public prin intermediul „Săptămîinii culturale”. A fost pentru mine, acest premiu, mai important decît decizia oricărui alt juriu. Prețuirea aceasta mă obligă: să respect mai departe dorințele publicului, ca și judecata lui — oricît de dură ar fi ea.

